

Catalunyaplural.cat Diari de drets i pensament crític

FUNDACIÓ **Periodisme Plural**

- [Inici](#)
- [Ciutat](#)
- [Migracions](#)
- [Habitatge](#)
- [Gènere](#)
- [Educació](#)
- [Sanitat](#)
- [Treball](#)
- [Cultures](#)
- [Opinió](#)

Menú

Temes del dia »

- [LGTBI](#)
- [Racisme](#)
- [Precarietat](#)
- [Sexisme](#)
- [Gentrificació](#)

Menú

L'altra Ciutadella

De guanyar les eleccions de maig de 2019 Colau hauria d'aspirar a igualar-se en ecologia

i sostenibilitat a la seva homòloga parisenca tot impulsant una campanya per a eliminar els mals fums i deixar pels vianants, s'ha comentat més d'una vegada, carrers de l'Eixample.

[Jordi Corominas i Julián](#)

Segueix [@jordicorominas](#)

15.02.2018 - 12:45

Tuit

Edifici de l'Hivernacle, al parc de la Ciutadella / ENRIC CATALÀ

Al camí existeixen altres Ciutadelles. El focus mediàtic se centra a un dels seus edificis i oculta la malesa de la resta, com si més enllà del Parlament existís un res vital i polític.

Sabem que no és així, però és ben cert que es parla poc de la gestió de l'Ajuntament de Barcelona, precària fins a cert punt després del trencament del pacte amb el PSC i la negativa de la resta de grups a l'aprovació dels nous pressuposts, que aniran cap endavant per la desunió dels opositors de Barcelona en Comú, que a diferència dels mateixos sí que té un projecte per a la ciutat malgrat certs claroscurs, llums i ombres que passen desapercebudes com a conseqüència del monotema.

Aquest matí, dona més o menys igual el moment en què llegeixis aquest article, passejava per la plaça del Sol i he detectat un petit canvi al seu mobiliari urbà. A les escales de la seva part sud hi han col·locat unes més que modernes jardineres- molt més dignes que els pilons de la Sagrada Família, ideals pels *selfies* turístics a la seva lluita contra el terror- per a evitar que les persones s'asseguin als esglaons i, d'aquesta manera, accontentar als veïns de la zona, farts del soroll nocturn. Amb això es completa de mica en mica la reforma d'una zona polèmica que sempre ha patit canvis quirúrgics més que discutibles.

Començaren a l'època Hereu, quan tragueren bancs per a evitar que els camells tinguessin un punt fix de distribució, quelcom absurd donades les noves tecnologies i les dinàmiques del negoci. El més preocupant arribà quan Xavier Trias posà unes lletres amb la paraula Sol i aspirà a ubicar un *kindergarten* al bell mig de la plaça. Potser el nou consistori el recuperi per fer que l'ambient de la Vila sigui encara més soporífer i crear una nocturnitat paupèrrima. Les places sempre han sigut espais de comunicació, tornar-les asèptiques és un fracàs de l'esquerra.

No deixa de sorprendre que s'intervingui en aquest sentit mentre a la Rambla del Poblenou les terrasses, ja sabem del poder dels comerciants, fan que resulti gairebé impossible caminar. Un xic més avall arriba la mar i la Vila Olímpica. Aquí cal aplaudir el tancament d'un sector festiu ben problemàtic i la seva nova destinació envers negocis dedicats a nàutica i pesca, als que s'afegirà un nou centre de divulgació de la mar, aposta interessant que només té un sol però: la manca de diàleg que han manifestat els afectats per la decisió municipal.

La transformació enllaça fins a cert punt amb una espècie de malefici de les discoteques i bars del litoral, maledicció que comença amb el *Maremàgnum* i conclou amb aquesta mesura, que de ben segur aixecarà menys polsim que l'anhelat projecte del tramvia, que des de la meua modesta opinió no hauria de cobrir tan sols la Diagonal, sinó ambicionar noves possibilitats de transport públic que cerquin de lliurar la ciutat de vehicles per a liquidar la nefasta herència de Porcioles. Això inclouria ressuscitar el tram pel Paral·lel i treure carrils motoritzats a la via Laietana, amb la que ningú s'atreveix gaire més enllà de regals simbòlics, però de símbols no es viu, és necessita contundència per a metamorfosar el mapa barceloní. Contundència i potser més suport, que es perdé tontament no fa gaire.

Fonts de TMB comenten que potser el tramvia no és tan necessari. La tecnologia avança un munt i ben aviat els autobusos elèctrics tindran més autonomia i seran més econòmics que l'opció d'opcions, tan mencionada que a vegades sembla ser l'única possible.

De guanyar les eleccions de maig de 2019 Colau hauria d'aspirar a igualar-se en ecologia i sostenibilitat a la seva homòloga parisenca tot impulsant una campanya per a eliminar els mals fums i deixar pels vianants, s'ha comentat més d'una vegada, carrers de l'Eixample.

En aquest factor no tinc dubtes que es poden aconseguir grans fites, no així, els fets ho demostren, en tot allò relacionat amb el patrimoni, on a vegades dóna la sensació que Gerardo Pisarello no s'assabenta de que va la pel·lícula, i pot ser que així sigui per un motiu traïdor de les aspiracions de la nova política: en comptes de seleccionar als millors el repartiment de la gestió es concentra a molt pocs noms.

Gerardo Pisarello hauria de parar cas, entre altres llocs, al patrimoni que pot perdre's amb l'adéu d'una gran part del carrer Bolívar de Vallcarca, amb cases de 1790 i una, potser la meva gran obsessió de passejant, preciosa amb gossos a la façana que espera l'arribada de la piqueta, tal com em confessà un dels seus inquilins. Quan li vaig preguntar a un alt càrrec municipal sobre la qüestió em confessà la seva absoluta ignorància, i el mateix deu passar amb l'hivernacle de la Ciutadella, una perla mantinguda des de l'Expo de 1888 que ara amenaça ruïna sense que gairebé ningú es preocupi pel seu pèssim estat.

És lamentable que així sigui. És tancat des de fa anys i panys. Les fulles sobresurten tot remarcant la seva agonia. Aquest sector del parc és un cant al positivisme d'aquella Exposició Universal que tornà a situar Barcelona al planisferi europeu i encetà la tendència local a muntar grans esdeveniments per a possibilitar el creixement de la capital catalana. Fóra molt digne que abandonés el rostre de la mort i recuperés el lloc que mereix tocant a l'umbracle, la taula de distàncies, l'estació meteorològica i altres fites científiques d'aleshores que ara es podreixen al menyspreu més absolut. Una ciutat del segle XXI no pot ser tan sols somriures, campanyes felices i reivindicacions passives. Mereix conèixer el seu passat per a millorar el present.

- [Ciutadella](#)
- [hivernacle](#)